

MARIJIN LIST

župnije Cirkovce

21.5.2023

LETO 20

ŠTEVILKA 21

7. velikonočna nedelja

ENODUŠNO SO VZTRAJALI V MOLITVI!

Smo sredi »devetdnevnice« v pripravi na binkošti. To je edina devetdnevnica, ki je ne obhajamo le zasebno, ampak tudi v bogoslužju. V dneh med vnebohodom in binkošti so berila pri maši in pri molitvenem bogoslužju osredinjena na temo o Svetem Duhu. Cerkev nam želi pomagati, da bi vsako leto podoživeli izkušnjo prve skupnosti, ki je zbrana v dvorani zadnje večerje ob Mariji v pričakovanju Svetega Duha. Isti namen ima tudi izbira današnjega prvega berila, ki doseže svoj višek v stavku:

»Vsi ti so enodušno vztrajali v molitvi z ženami in z Jezusovo materjo Marijo in z njegovimi brati.«

Kot lahko vidimo, ne gre za preprosto pričakovanje, ampak za molitveno pričakovanje. Molitev je duša in vsebina tega pričakovanja. Lahko bi rekli, da je molitev prevladujoča tema današnje nedelje. Tudi evangelij nam namreč predstavi odlomek iz Jezusove velikoduhovniške molitve. Jezus nam ne govori o molitvi, ampak moli vpricho svojih učencev in nam tako v živo pokaže, kakšna mora biti molitev resničnih Božjih otrok.

Tudi mi se ne moremo bolje pripraviti na bližnje binkošti, kakor da na kratko premišljujemo o molitvi. Posebej bi radi razmislili o dveh stvareh: najprej o neločljivi povezanosti, ki obstaja med molitvijo in darom Svetega Duha, potem pa o tem, kakšna naj bo naša molitev, če hočemo, da bo učinkovita in nam bo zares izprosila dar Svetega Duha.

Vir: Cantalamessa

MAJ - MARIJIN MESEC:

MARICA IN MATEJA

Marica je bila v Domu starejših med najbolj dejavnejšimi. Bila je priljubljena med stanovalci in osebjem. Posebej pa sta si bili blizu z negovalko Matejo. »Vse imam rada, njo pa še posebej« je Mateja rekla svojemu možu. Nikoli nič ne tarna, polna je veselja do življenja, da jo moraš imeti rad.

»Vam ni nič dolgčas po domu?« jo je vprašala. »O, ja mi je, večkrat! Saj nič ne pomaga, če bi začela jokati in se vdati domotožju. Domotožje raje preženem z druženjem in tako pozabim na vse. Doma sem bila cele dopoldneve sama, ko so bili ta mladi v službi, vnukinji pa v šoli. Sedaj je pa zbolel še hčerkin mož, kako naj se še potem ukvarjajo z mano? Tukaj mi je lepo in mi nič ne manjka. Pride pa na obisk skoraj vsak dan kdo od domačih. Mateja je molče poslušala pa vendar je imela občutek, da Marici nekaj manjka. Včasih je sredi petja utihnila in gledala skozi okno, tja proti gori, kjer je bila na drugi strani njena hiša. Takrat so ji solze zalile oči.

Prišel je mesec maj in s skupino žena so vsak večer pri kapeli peli Marijine pesmi. »Zdaj v bregu za našo hišo že cvetijo šmarnice. Polno jih je. In kako dišijo, da bi človek kar legel mednje,« je dodala zasanjeno. »Draga Marica, povejte, kaj vas teži?« je vprašala Mateja in jo objela okrog ramen. »Ali želite iti pogledat domov?« Ne, Mateja, sem bila prejšnji mesec. Pogrešam majske večere, ko sem vsak večer šla k šmarnicam. S kakšnim veseljem smo prepevali Marijine pesmi! »To pogrešam,« je po tiho rekla. »Jaz vas bom peljala«, je odločila Mateja. »Tisti teden, ko delam dopoldne, Vas zvečer peljem. Doma hitro postorim kar je potrebno in sem prosta. »Ne Mateja, tega ne morem sprejeti od tebe. Saj že tako preveč skrbiš zame. Kako naj ti povrnem?« »Moja draga Marica, s svojo toplino in s svojim pogumom, mi dajete veliko več kot morem dati jaz vam. Dovolite, da vam polepšam kak trenutek.«

»Mateja, ali res vozite vsak večer Marico k šmarnicam? Ali ni to za vas preveč, da se še po službi razdajate za naše stanovalce?« jo je že tretji dan ustavila direktorica. Res jo vozim in mi ni težko. Razmišljam, kdo jo bo vozil prihodnji teden, ko jaz delam? Bi jo bili pripravljene vi voziti? »Jaz? Kako si to predstavljate?« No, mislila sem, ker živite sami in ste že večkrat potožili, kako pusti so večeri. To bi vam bilo v veselje, Marici pa še bolj. Direktorica je brez besed odšla. Naslednji dan jo je poklicala k sebi. »Velja, ta teden jo bom vozila jaz«. »Juhu! Je zavriskala Mateja. Vedela sem, da pod navidezno trdoto skrivate mehko srce«. »Pa naj kdo še reče, da na svetu ni več dobrih ljudi«. (Ognjišče, št.5, st. 81)

SLOMŠKOV KOTIČEK:

Slomšek je bil moder škof - Pastir in zelo skromen zbiratelj vseh važnejših dogodkov. Nekateri župniki so pisali Župnijske kronike, vsi pa ne. Zato je izdal poseben odlok, da morajo vsi župniki po župnijah obvezno pisati »Župnijske kronike«. Kadarkoli je prespal v katerem župnišču, je zvečer prosil, da so mu prinesli Župnijsko kroniko in jo je čez noč prebral. Vedno je vanjo zapisal kaj zanimivega. Ko je prespal v Solčavi, je napisal v Župnijsko kroniko pesem, »Slovo od solčavskih planin«, kjer pravi, da je Solčava »štajerska Švica«. Prav tako, je napisal pesem pri posvetitvi nove cerkve Sv. Križ nad Belimi vodami (blizu Šoštanja) pesem »Pohvala sv. Križu«. Podobno bi napisal v župniji Miklavž nad Laškim, a mu je bolezen to preprečila. Župnijska kronika je dragocen vir podatkov in zapisanih dogodkov za tisti kraj, za kar bodo poznejši rodovi zelo hvaležni. Župnijska kronika mora biti 200 listna knjiga, narejena iz kvalitetnega papirja, vezana v trde platnice, vezana z usnjenim hrbtom in vogali. Pisana mora biti s kvalitetnim arhivskim črnilom in lepo pisavo. Prav tako je zahteval od župnikov, da se skrbno vodi župnijski arhiv. Župnijski arhiv mora biti skrbno voden, vsi dokumenti varno shranjeni v proti-požarni omari, ki se sme kupiti z župnijskim denarjem. (Se nadaljuje).

Lepa misel: OPAT IN LESENO KOLO

Opata nekega samostana so vprašali, kako je mogoče, da menihi živijo skupaj kljub različnemu poreklu, doma iz različnih držav, različnih kultur in jezikov, izobrazbe in sposobnosti. Kako lahko živite skupaj v miru? Opat je odgovoril: »Predstavljajte si kolo. Tu je platišče, špice in pesto. Platišče je zid, ki vse obdaja, toda le na zunaj drži vse skupaj. Od tega roba kolesa se stekajo špice k središču, kjer jih združuje pesto. Špice – to smo mi, posamezni člani naše skupnosti. Pesto je Jezus Kristus. Iz tega središča živimo. To nas združuje.«

Obiskovalci so bili presenečeni nad razlago.

Opat je še nadaljeval: »Bolj ko se špice bližajo središču, bolj so blizu druga drugi. Če to prenesemo v naše vsakdanje življenje, moremo reči: „Ko se približujemo Kristusu, središču naše človeške in duhovne skupnosti, se bližamo tudi med seboj. Le tako lahko živimo drug z drugim, druga za drugega in vsi skupaj za druge.« (Vodi me dobrotni duh, st. 90)

Za dobro voljo: Mesar: »No kaj želi mladi mož?« - »Kilogram govedine, a malo bolj žilave, prosim«. – »Ali ti je mama naročila, da prineseš žilavo

meso?« - »Tega ni rekla, ampak če je meso mehko, oče vsega sam poje. Meni ne ostane nič«.

OZNANILA:

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
NEDELJA 21. maj 2023	7. velikonočna ned.	7.30 za žive in rajne župljane 10.00 za prvo – obhajance in njihove družine 12.00 <i>krst: Gajšt Zala</i>
PONEDELJEK 22. maj	Emil, Milan	7.30 za + Terezijo Lamberger obl. Antona, vse Koroščeve in Lambergerjeve
TOREK 23. maj	Servul, Socerb	7.30 za + Nežo in Štefana Paja obl., teto Tiliko, Marijo in Ivana
SREDA 24. maj	Marija Pomoč. kristjanov	7.30 za + Rozalijo in Ignaca Podgorška 19.00 za + Štefana Vuka 8. dan
ČETRTEK 25. maj	Beda Častitljivi	19.00 za + starše Godec in Kaiser, Bojana Špraha in Marijo Vidovič <i>Molitvena ura za nove duhov. in redov. poklice</i>
PETEK 26. maj	Filip Neri	19.00 za + Terezijo Frangež obl., Tjašo Dobnik, brata Antona, vse Frangeževe, Pišekove in Franca Štumbergerja
SOBOTA 27. maj	Alozij Grozde	12.00 <i>Srebrna poroka: Marinka - Robi</i> 19.00 za + Antona Dolenca obl. in 2x starše <i>Molitvena ura za družine</i>
NEDELJA 28. maj 2023	8. vel. ned. BINKOŠTI	7.30 za žive in rajne župljane 10.00 za + Jožico Ribič obl. in Zvonka

Kristjanka je postala: Gajšt Zala, Šikole 63/a. Čestitke staršem, zdravja otroku in blagoslova pri vzgoji.

Umrla sta: Vuk Štefan, Dragonja vas 29, star 87 let in Pernat Stanislav, Zg. Gorica 4, star 81 let. Naj počivata v miru!

Dežurni ministrant:

GREGUREC FILIP

